

מ"ת 632/09/11 - ג' ז' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 632-09-11 מדינת ישראל נ' ז'

בפני כב' השופט נסר אבו טהה

המבקש ג' ז' ע"י ב"כ עו"ד ניל סיימון

נגד

המשיבה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נדב אוחנה

החלטה

1. בפניי בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52(א) לחסד"פ, במסגרתה עותר המבקש להורות על ביטול כלל התנאים המגבילים בהם מצוי.

2. כנגד המבקש הוגש ביום 1/9/2011 כתב אישום המייחס לו עבירות של מעשה סדום- שתי עבירות, אונס, תקיפה- מספר עבירות. לפי עובדות כתב האישום, במספר אירועים, המבקש תקף מינית, לכאורה, את בת זוגו באותה העת ונהג כלפיה באלימות קשה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. בית המשפט, כבוד השופט אינפלד, קבע דבר קיומן של ראיות לכאורה וכן קיומה של עילת מעצר, ולאחר שבחן היתכנותה של חלופת מעצר באמצעות תסקיר שירות מבחן, הורה ביום 3/11/2011 על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

4. במסגרת בקשה לפי סעיף 62 לחסד"פ (בש"פ 4133/12 מיום 7/6/12), הורה כבוד השופט סולברג, על הארכת מעצרו של המבקש ב- 45 יום, שלאחריהם ישוחרר בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא, איזוק אלקטרוני והפקדות כספיות. בתום 45 יום (15/7/12), שוחרר המבקש למעצר בית בתנאים שקבע השופט סולברג בהחלטתו.

5. ביום 5/11/2012 דחה בית המשפט, כבוד השופט חזק, בקשה לעיון חוזר בו התבקש להורות על צמצום שעות מעצר הבית. ערר שהגיש המבקש על החלטה זו, נדחתה אף היא (בש"פ 8301/12 מיום 29/11/12). בקשה נוספת לעיון חוזר שהגיש המבקש התקבלה, כך שהותר למבקש לצאת ממעצר הבית בכל יום בין השעות 10:00-12:00 (ראה החלטת כבוד השופט ביתן מיום 4/8/13).

6. במסגרת הבקשה דהיום, עותר המבקש להורות על ביטול כלל תנאי השחרור בערובה. נטען, כי מיום שחרורו של המבקש חלפו כשנתיים ומאז החלטת בית המשפט האחרונה, במסגרתה הותרו לו שעתיים התאווורות מידי יום, חלפה כשנה. נטען, כי בכל תקופה זו לא נרשמה לחובת המבקש כל הפרה ולו

עמוד 1

הקלה ביותר. בנוסף, התיק העיקרי קבוע להגשת סיכומי הגנה ליום 29/9/14, וברי כי יידרש עוד זמן לא מועט עד למתן הכרעת הדין. עוד נטען, כי משהעידה המתלוננת הצטמצם החשש מפני שיבוש הליכי משפט.

7. במסגרת הדיון שהתקיים בפניי, ביום 3/7/14, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה יורחבו שעות ההתאווורות בין השעות 09:00-12:00 וכן 16:00-19:00 (באותם התנאים שנקבעו בהחלטת כבוד השופט ביתן מיום 4/8/13), וכן התבקש תסקיר עדכני של שירות המבחן אודות המבקש, במסגרתו תיבחן בקשתו לביטול מעצר הבית ולחילופין לצמצמו לשעות הלילה בלבד.

8. תסקיר כאמור התקבל ממנו עולה, כי המבקש בן 22, מתגורר בבית אמו ב*****. לדבריו, על רקע שהייתו הממושכת בתנאים מגבילים ואי יכולתו לסייע לאמו בפרנסת המשפחה, נוצרו קשיים כלכליים. עוד ציין שירות המבחן כי נעשו ניסיונות לבחון מעסיקים שהוצעו כמפקחים במהלך שעות העבודה, אך ללא הצלחה. כמו כן, לא הצליחו ליצור קשר עם המתלוננת. שירות המבחן התרשם ממצוקה מתמשכת הנובעת משהייתו של המבקש בתנאים מגבילים המתבטאת בפגיעה רגשית וכלכלית. עוד התרשם השירות, כי עמידתו בתנאים מגבילים במשך כשנתיים, קיימת הפחתה ברמת הסיכון הנשקפת להתנהגות פוגעת כלפי המתלוננת. להתרשמותם, השתלבותו של המבקש במסגרת תעסוקתית תהווה גורם חיובי אשר יספק חיזוק ויציבות ויסייע בהפחתה נוספת של רמת הסיכון.

לסיכום, שירות המבחן המליץ על ביטול התנאים המגבילים והסרת הפיקוח האלקטרוני, למעט צו הרחקה ואיסור יצירת קשר עם המתלוננת.

9. בית משפט העליון קבע לא אחת, כי יש לפרש את העילה של "חלוף הזמן" בצורה גמישה ובהתאם לנסיבות הקונקרטיות של המקרה הנדון (ראה: בש"פ 4314/10 פלוני נ' מדינת ישראל). עוד נקבע כי בעת בחינתה של עילה זו על בית המשפט לאזן בין האינטרס הציבורי לבין זכויותיו של הנאשם, תוך התחשבות במידת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, באופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ובנסיבותיו האישיות (בש"פ 913/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6; בש"פ 6845/07 קוסטריקין נ' מדינת ישראל, פסקה 5).

עוד נפסק, ההכרה בחשיבות יכולתו של אדם להתפרנס ולדאוג לצורכי מחייתו מלמדת אותנו, כי אף שמדובר בנאשם המשוחרר לחלופת מעצר, יש לנסות, במקרים הראויים, לבחון את אפשרות השתלבותו במסגרת עבודה, אשר תבטיל לו פרנסה ותעסוקה. זאת, כמובן, בכפוף לכך שלא יהיה בכך משום פגיעה באינטרס ציבורי סותר. לפיכך, במידה וניתן להשיג את תכלית חלופת המעצר גם כשהנאשם יוצא לעבוד, תוך הבטחה כי אין ביציאתו לעבוד משום סכנה לציבור או אפשרות לפגיעה בתקינות ההליך המשפטי נגדו, במקרה המתאים יהיה ראוי לאפשר זאת (ראה לעניין זה בש"פ 6709/13 ג'ליל סואעד נ' מדינת ישראל; בש"פ 2857/06).

10. על רקע המתואר לעיל ולאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים, ומששמתי לנגד עיני את התקופה הארוכה בה שוהה המבקש בתנאים מגבילים (מזה כשנתיים) מבלי שנרשמו לחובתו כל הפרות, ועיינתי בתסקיר שירות המבחן וכן בהחלטות קודמות בענייניו של המבקש, ועל רקע המבחנים שהותוו בפסיקה, שוכנעתי שיש מקום להיעתר לבקשה הן מהטעמים שעמד עליהם הסנגור בטיעוניו והן מהטעמים עליהם עמד שירות המבחן בהמלצתו. אשר על כן הנני מורה על שינוי תנאי השחרור בערובה באופן הבא:

א. **מורה על צמצום מעצר הבית, כך שהמבקש ישהה במעצר בית לילי בין השעות 06:00-22:00. המבקש יוכל לצאת ממעצר הבית ללא צורך בליווי של מי מהערבים.**

ב. **מורה על ביטול האיסור לצאת מתחומי העיר *****.**

ב. **מורה על הסרת האיזוק האלקטרוני.**

ג. **מובהר למבקש, כי איסור יצירת קשר עם המתלוננת עומד בעינו.**

יתר תנאי השחרור בערובה יישארו בעינם בכפוף לאמור לעיל.

המזכירות תשלח את ההחלטה למפקח על האיזוק האלקטרוני ולבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אב תשע"ד, 12 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.